

KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
ACHTSTE JAARGANG 7-5-53 18
PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts

Meester Mus met Vacantie

EEN VOLLEDIG VERHAAL DOOR BOB DE MOOR

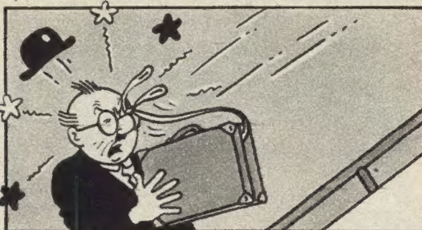

Hahaha ! Hoe dom ! Er zijn altijd mensen die niet weten waar ze hun voeten zetten !
ATB
AIR FRANCE

ATB
AIR FRANCE

Hel en duivel ! Wacht, dat zal die domoor duur te staan komen !
Kalmpjes aan, heerschap !... Juffrouw, wil je de bretel even losmaken, ze haakte achter de leuning...

Met genoegen !

Meneer Mus ? Ik ben de chauffeur van het hotel « L'Escale », waar u een kamer bestelde... Meneer worstelt nog met de luchtziekte ?
Neen, met de grondziekte !

Hm... Chauffeur... is dit een auto of een mixer ?

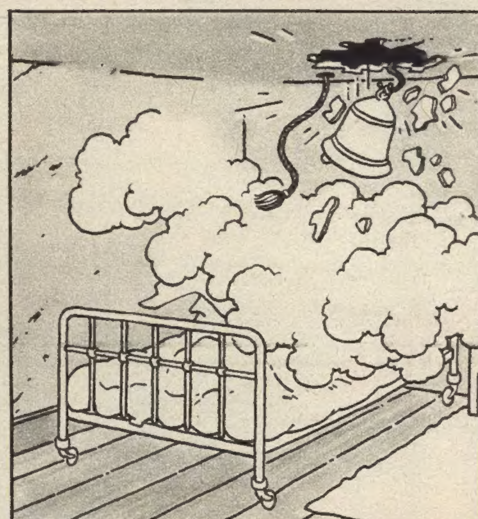

Welkom, mijnheer Mus ! Wilt u me volgen ?
L'ESCALE
HOTEL
RESTAURANT

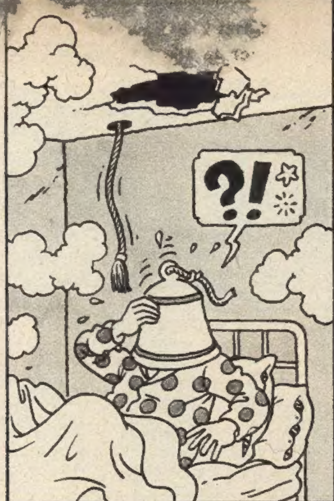

Ziehier uw kamer met een prachtig uitzicht op de blauwe zee...

Drommels ! Wat zit ik hier hoog en droog !

Het is hier afgelegen en erg comfortabel is het niet, maar wat wil je ? Een goedkoop hotel... Morgen ga ik lekker luieren aan het strand...

De volgende morgen...
Oei ! Het is reeds 11 uur. Vlug de kamerknecht bellen voor het ontbijt...

?!

Help ! Help ! Oef, ik heb een stem als een klok !

Waar is het personeel ?... HELP !... Waar is de deur ?

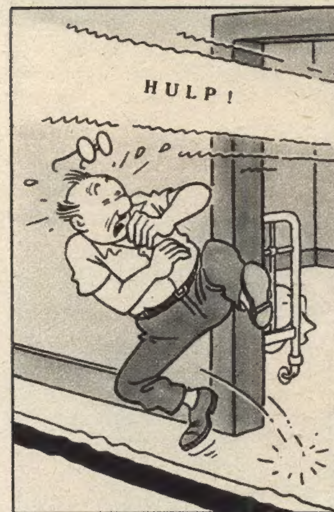

Ik voel geen grond !... Oei ! Oei ! HET VENSTER !

Aai, ik val !

Oef ! Van dat spel ben ik verlost !... Het was verdraaid de bel om de kamerknecht te verwittigen !

Waar zitten die kwistenbiebels ?
RESTAURANT

Niemand te vinden ! Wat een snerthotel !
BAR

HULP !

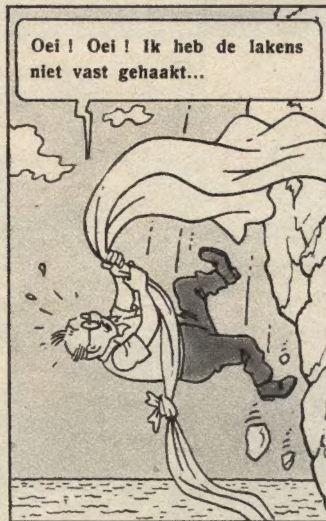

Er gebeurt iets op het strand. Even m'n verrekijker nemen...

Hemel ! Wat zie ik ?... Of hoor ik nu niet goed ?

Hulp !

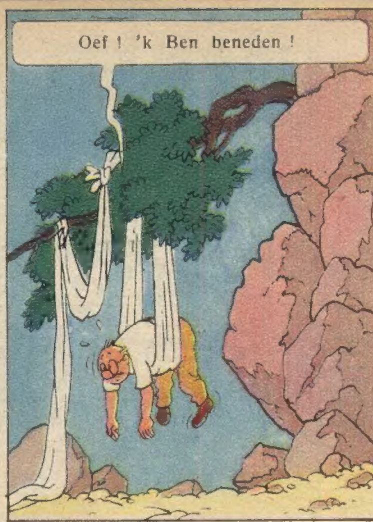

Zeerovers ! Zeerovers op onze dagen ? En zij folteren een gevangene, want ik hoor hem roepen... Dat kan geen droom zijn ! Vlug m'n lakens aaneengeknoopt en langs de rotswand naar beneden !

Hop ! Daar gaan we !

Oei ! Oei ! Ik heb de lakens niet vast gehaakt...

EEEOOOEEE !

Oef ! 'k Ben beneden !

... Ha, je wilt niet zeggen waar de schat begraven ligt ? Welnu, we laten je hier achter en dat vuurtje zal je lustig roosteren !
Ik moet tot de actie overgaan...

Ha ! De redding !

Ik krijg de koorden niet los en daar komen die schurken terug...
?

Dan maar drastische maatregelen genomen...
Hé, wat doe je nu ?

Maak je geen zorgen ! Ik hou ze op afstand !
Je bent stapelgek !

Ze willen ons de weg versperren ? Opgelet... Nu komt de doorbraak !

Hulp ! Die kwibus heeft ze niet alle vijf !

Daar komen ze weer aanzetten...
Ik spring op de paal en... knip, weer een paar bandieten « knock-out » !

Ha, nu heb ik je, ventje !...

Het schot gaat niet af !
!
KLIK !

Even kijken...
Het kruit is mischien nat !
PANG !

Ziezo, ze zijn er allemaal geweest !... Och, m'n geredde verdrinkt bijna...
HULP ! BLUB !

Breng me aan land ! Ik smeek je...
Geen sprake van ! Daar komen de handlangers van de piraten...

Ik smeek je, ik bid je... Let op ! We zullen alle twee verdrinken !
Ssst. Mond houden ! Wees blij dat ik je van de vuurdood gered heb... We varen naar die rotsen !

De koorden lossen ! Nu heb ik je hulp niet meer nodig !...
Dan zwemmen we vlug aan land, want ze zitten ons na met een motorboot...

Met een motorboot ?... Zeerovers ? En ze hebben moderne kleren aan ?... En die toestellen ?... Dat zijn cameras... Hemel ! Ik heb me in een filmopname gemengd... Als ze me vinden, slaan ze me bont en blauw !
HALT !

Hopelijk vinden ze me hier niet ! Donders ! Die verklede kerels ken ik... Het zijn de baas en de bedienden van « L'Escale » ! Ze traden op als figuranten en daarom was er geen levende ziel in dat hotel...

Ze zijn weg ! Nu naar het hotel...
En dan als de bliksem naar het vliegveld...

Ze hebben me in de gaten...
Blijf staan !

Startbaan
Geen plaats meer vrij, mijnheer !

Daar zijn ze. Het is met mij gedaan... Een akte van berouw...
Mijnheer, proficiat !... U speelde geweldig ! In plaats van een dramatische, hebt U er een komische film van gemaakt, en dat wordt een reuzesucces !

LEVE MIJNHEER MUS !
HIP HIP HOERA ! VOOR DE GROTE ARTIST !
EINDE

Ali wordt goed gedresseerd!

1

2

EEN hond dresseren is niet gemakkelijk. Het vraagt veel tijd en geduld, en alle honden zijn niet voor dressage geschikt.

De eigenaar van Ali, een prachtige hond, was zo vriendelijk me te vertellen waarin de voornaamste dressage-oefeningen bestaan.

Wanneer een rashond een drietal maanden oud is, zo begon de heer Vervoort, probeer je of hij bijt. Bijt hij niet, dan moet je er niet aan denken hem ooit goed te dresseren. Wanneer hij integendeel wel bijt, dan moet je nog een maand of negen wachten eer je met de dressage begint, want een hond moet daarvoor minstens een jaar oud zijn. Ziehier waarin die oefeningen bestaan :

1. **De Palissade.** — Je moet je hond over een palissade leren springen die minstens 2 m. en maximum 2,50 m. hoog is (zie fotos 1 en 2).
2. **De Haag.** — Bij de tweede oefening moet je hond over een haag van 1 m. tot 1,20 m. springen. Deze haag staat achter een put van 1,5 m. x 1,5 m. (foto 5).
3. **De Put.** — Is eigenlijk ook een haag, maar dan een die basculeert, en ook achter een put staat van 3 m. x 1,5 m. Je hond moet dus minstens 3,5 m. springen.
4. **De Lijn.** — Bij de vierde oefening moet je je hond aan de lijn doen volgen. Deze lijn moet altijd slap blijven hangen.
5. **Recht lopen.** — Je hond moet in rechte lijn naar een bepaald punt lopen, dat in geval van wedstrijd door de scheidsrechter wordt aangewezen.
6. **De Standen.** — Je hond moet stipt leren gehoorzamen aan de verschillende bevelen : « liggen », « staan », « zitten ».
7. **Een Minuut liggen.** — De meester verwijdert zich uit het gezicht van zijn hond. De hond moet stil blijven liggen. Zohaast de meester uit het gezicht is, chronometreet de scheidsrechter een minuut. Dan komt er een « verleider » opdagen met enkele stukjes vlees. Je hond mag er niet in happen, en zich evenmin van zijn plaats verwijderen. Hij moet wachten tot zijn meester terugkeert en zich dan, op diens bevel, bij hem presenteren.
8. **Het aanbrengen van een Voorwerp.** — Je laat een voorwerp vallen zonder dat je hond het ziet, je werpt het weg onder zijn ogen, of je geeft hem een andere opdracht, terwijl je het laat vallen voor zijn ogen. Telkens moet de hond het halen en terugbrengen volgens de regels van de kunst.
9. **Het bewaken van een Voorwerp.** — Nu krijgt je hond iets te bewaken, b.v. een mand. Hij mag zich van het voorwerp niet verwijderen. Men tracht de hond in de afwezigheid van de meester weer te verleiden met hapjes vlees, of hem af te schrikken met bedreigingen door het rammelen met lege conservendozen, enz.
10. **Het bewaken van de Meester.** — Eerst krijgt je hond een muilband aan, en gaat dan met je wandelen. Een man valt je plots aan. Je hond moet met zijn gemuilbande kop tegen de aanvaller springen en boksen. Je hond moet steeds je verdediging onmiddellijk onderbreken op je bevel. Tijdens het tweede deel van deze oefening vergezelt de hond zijn meester zonder muilband. De meester wordt weer aangevallen door de africhter. Nu moet je hond bijten, maar hij moet weer ophouden zodra je het hem beveelt.
11. **Het opzoeken van de Misdadiger.** — De africhter heeft zich ergens verborgen. De meester verwijdert zich met zijn hond en roept dan : « Zoek en blaf ! » Wanneer hij de « misdadiger » gevonden heeft, moet hij blaffen. Hij mag niet bijten. De meester komt op het geblaf naar de plaats waar de africhter (in het Brussels « Apache » genaamd) werd ontdekt.

En hiermee zijn de elf voornaamste oefeningen gedaan, zo verklaarde de heer Vervoort. Bij een goed afgerichte hond duren die allen samen slechts een half uurtje.

Zou je niet zo 'n trouwe helper en kampioen willen als Ali ?

Johan DE BRABANDER.

3

4

6

5

Drama in het Woud

Lem, een boer die aan de rand van het grote woud woont, maakt jacht op een groot everzwijn dat al zijn biggetjes doodde...

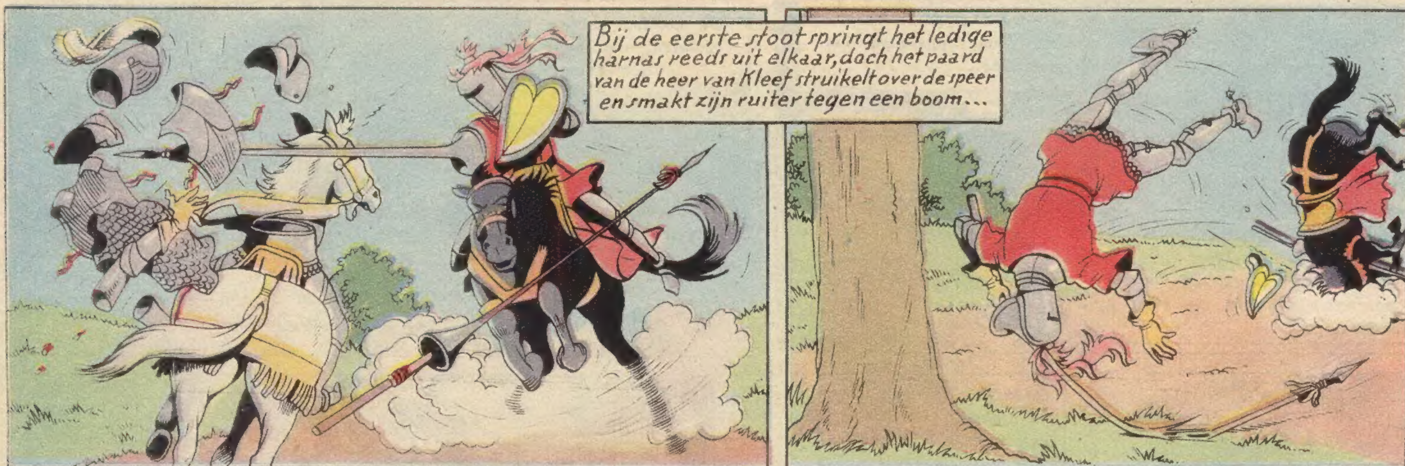

(Wordt voortgezet.)

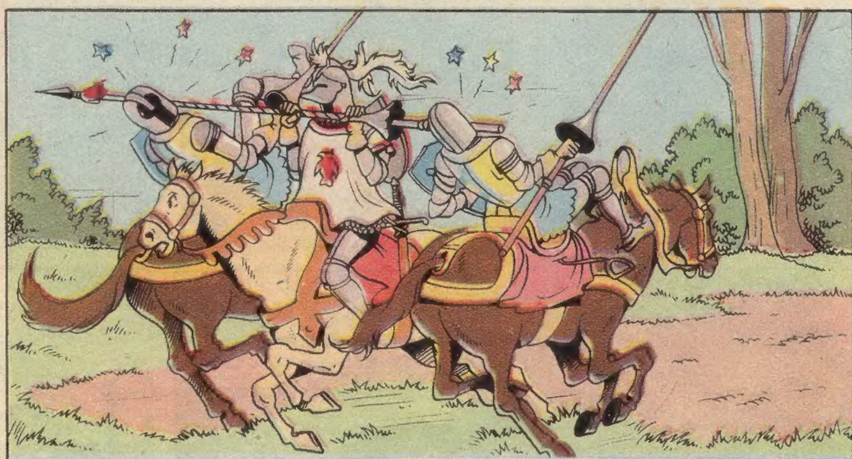
DE SCHAT van BEERSEL

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

De laffe heer van Kleef heeft de heer van Beersel in een duel gelokt. Met geweld stormt hij op zijn vijand in, doch...

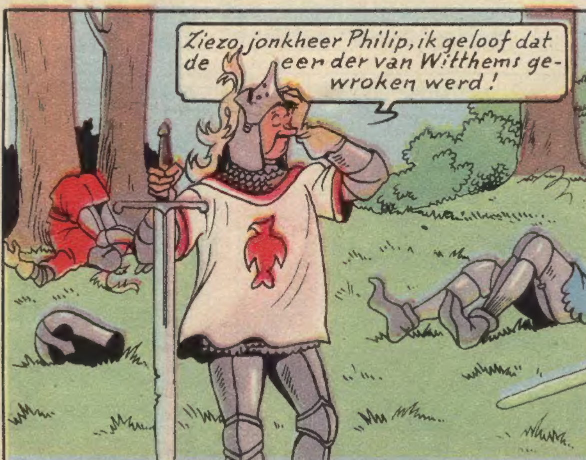

DE POSTILJON

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE-ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT : LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

Moeder

ER is geen wezen waar een mens, hoe geniaal of hoe diepgevallen ook, meer van houdt dan van zijn moeder. Het woord moeder ligt op de lippen van alwie door het leven overwonnen werd. Dat woord stamelt de stervende. In onze hoogste nood doen we altijd een laatste beroep op onze moeder.

Wie geen moeder meer heeft, weet beter dan wie ook, wat een Moeder voor een mens betekent.

Wie zijn moeder nog bezit, denkt er soms niet genoeg aan, wat ze voor hem is.

Daarom is het maar goed dat men een Moederkensdag ingesteld heeft, om heel de wereld ten minste één dag van het jaar in het teken van moeder te stellen, en iedere mens, 't zij jong of oud, er aan te herinneren wat zijn moeder voor hem geweest is, wat zijn moeder voor hem nog altijd is. Het gebeurt al eens dat we het oneens zijn met vrienden, kennissen, broers, zusters, zelfs met vader en moeder. Maar er is niemand, met wie we vlugger alles herstellen, dan met moeder, omdat er zowel van de zijde van het kind, als van haar kant steeds genoeg toegevendheid is, voor de eerste stap en het bekennen van het ongelijk.

Zou je je moeder nu niet eens speciaal kunnen verrassen ? Denk maar niet dat het een kwestie is van een kostelijk geschenk. Er zijn andere dingen die zij meer naar waarde schat, en ik moet je niet vertellen wat. Iedereen kent best zijn eigen moeder, en weet dan ook op welke manier men haar het meest plezier kan doen.

Denk je daar eens speciaal aan ?

Kuifje

FIETSEN MET MUZIEK

EEN Berlijns ingenieur vervaardigde een cylindervormig radiotoestel dat niet groter is dan een banaan, op de kader van een fiets kan bevestigd worden en werkt bij middel van twee droge batterijen, die onder het zadel geplaatst worden. Men doopte die radio Velophon en hij kost ongeveer 600 frs.

Tijdens een lange rit zullen de fietsers zich nu niet meer eenzaam voelen, daar ze kunnen genieten van de muziek. Wat zouden de renners van de Ronde van Frankrijk er van denken wanneer hun fiets met zulk een toestel uitgerust werd? Ze zouden, naast muziek, ook over hun eigen prestaties op de hoogte worden gehouden en vernemen hoeveel minuten ze voor of achter het groot peloton zitten !

EEN SCHAT IN EEN BOEK

DE Amerikaan Garry Arsson ging naar de bibliotheek van Massachusset en vroeg er een zeer ernstig, zeer geleerd boek in leen. Hij worstelde er zich door en ontdekte, tot zijn grote verbazing, tussen de twee laatste bladzijden een papiertje waarop geschreven stond : « Indien je de moed hebt gehad, dit boek te lezen, ga dan naar Harold Olson. Hij zal je belonen omdat je een ernstig boek las. »

Arsson meende eerst dat het een grapje was doch, uit nieuwsgierigheid, zocht hij in het telefoonboek naar de naam Harold Olsen en vond die waarachtig... Hij ging naar het aangegeven adres en ontving het bedrag van 10.000 dollar ! Een magistraat, anderhalf jaar te voren overleden, had het aldus in zijn testament geschreven en Harold Olson voerde de laatste wil van zijn klant stipt uit.

NIET SNUGGER

LEENTJE gaat sedert een paar weken naar school. Op een Donderdagnamiddag komt haar meter op bezoek en vraagt :

— Wel, Leentje, ben je tevreden dat je naar school gaat ?

Leentje trekt een pruimenmondje en geeft geen antwoord.

— Je moet erg veel leren, niet ?

Leentje haalt de schouders op en antwoordt doodernstig :

— Ba... onze lerares is niet zo bijzonder snugger, want ze doet niets anders dan ons vragen stellen !

EEN STAD IN DE ROTSEN...

DIT is een deel van de fantastische stad uitgehouwen in de rotsen door de eerste Christenen die zich in de omgeving van Urgub (Turkije) vestigden. Je ziet hier natuurlijk slechts de buitenkant. Binnen, dus in de rots zelf, bevinden zich kerken en kloosters. Sommige huizen tellen twaalf verdiepingen. Fresco's versieren de muren. Men meent dat deze nederzetting uitstierf in de XVde eeuw.

De streek is helemaal verlaten en woest, verkeersverbindingen zijn er niet. De Turkse regering denkt er echter aan voor een snelle verbinding met de rest van het land te zorgen en aldus de toeristen, liefhebbers van geschiedenis en architectuur, de toegang tot de dode rotsstad te vergemakkelijken.

DE STORMLOOP... OP LEVEN en DOOD

WIES DE HERTOG

LUKTE SOLOVLUCHT OVER 150 KM. IN LUIK - BASTENAKEN - LUIK

IN Luik-Bastenaken-Luik lukte de jeugdige Wies De Hertog van St. Kathelijne Waver (bij Mechelen) een exploot dat in de wielersport geschiedenis zal maken. Het kan worden vergeleken met de manhaftige tochten, welke de oude en wereldberoemde Flandriens, dank zij hun legendarisch geworden uithoudingsvermogen, in vroegere tijden dierven ondernemen.

Aan km. 80 (op 150 km. van het einde) rukte Wies De Hertog zich samen met de Belgen Depredomme, Blomme en Jochums en de Luxemburger Graf los uit een peloton, dat een vertwijffelende strijd voerde tegen het aanhoudend hellend en dalend parcours, tegen de snijdende wind en de brandende zon. Onmiddellijk liet De Hertog zijn vier maats in de steek en ging, met een grenzeloos vertrouwen in eigen kunnen, alleen op avontuur. Te Bastenaken, na 105 km. had hij reeds 7 min. 05 voorsprong op het peloton, waarin de grootheden van de wielersport elkaar grinnikend aanstootten, als wilden zij zeggen: « Wat denkt dat jonge sukkelaartje wel? Wacht maar! Hij zal zijn overmoed snel bekopen! Wij krijgen hem wel van zelf! Straks zullen wij een wrak langs de weg zien zwalpen! »

De Hertog echter vermeide zich geenszins in gissingen. Hij zette onverstoorbaar, op sterke benen, zijn verre tocht voort. Hij beklom gezwind de hellingen en zodra er een lichte afzink onder zijn

De Hertog aan de aankomst.

wielen kwam, schakelde hij naar zijn grootste versnelling over. Op een zeker ogenblik had hij 9 min. 25 voorsprong.

Toen brandde een felle reactie los. De Fransen Diot en Rémy snelden uit alle macht in de achtervolging en het peloton viel uiteen. Er werd nu ontzettend hard gefietst, doch de jeugdige De Hertog bleef zeer fris en won met ruim 5 minuten voorsprong.

De solotocht over 150 km. van de begaafde, dappere De Hertog spreekt luid tot de verbeelding van de Belgische sportlui, die in de man van St. Kathelijne Waver een gloednieuwe kampioen hebben gevonden.

MARIO.

KUIFJE

KUIFJE (weekblad), Lombardstr. 24, Brussel. - Uitgever: R. Leblanc.
KUIFJE-HOLLAND Singel, 231, Dordrecht.

HET ARDEENSE WEEK-END

OCKERS ZEGEVIERDE IN DE WAALSE PIJL

DE Zwitser Ferdi Kubler, ook genaamd « dolle Ferdi », heeft voor de derde achtereenvolgende maal het Ardeense week-end gewonnen. Doch onze landgenoten Stan Ockers (Waalse Pijl) en Aloïs De Hertog (Luik - Bastenaken - Luik) traden als individuele winnaars uit de twee wedstrijden, van het Waalse hoogfeest van de wielersport.

De Waalse Pijl (280 km.) voert over zeven steile toppen der Ardennen en is een der zwaarste wegritten. Gedurende 180 km. hadden de meest befaamde renners zich opvallend koest gehouden. Zij lieten aan de mindere « goden » de zorg over de eerste koershelft met een paar ontsnappingen levendig te maken.

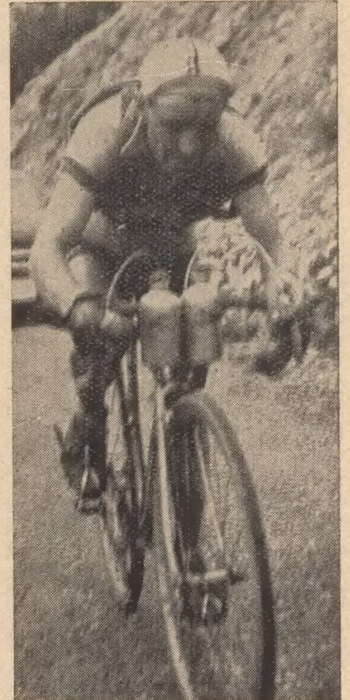
Op 100 km. van het einde gooide de jeugdige, begaafde Italiaan Nino Defilipis het koersbeeld echter met enkele machtige pedaalslagen onderste boven. Hij demarreerde in gezelschap van de Belgen Frans Gielen en Robert Van der Stockt. De Italiaan sloeg na korte tijd echter zo hard en onverpoosd toe, dat zijn beide maats uit het wiel werden gereden. Op 35 km. van de eindstreep meende dan ook eenieder dat de felle Italiaan naar een zekere zege stevende.

Eenieder, behalve de kleine, olijke Stan Ockers, die zich met een splijtende demarrage uit het prangende gezelschap van de « groten » hees en snel naar voren schoof. Hij achterhaalde eerst Gielen en Van der Stockt en liet hen dadelijk aan hun lot over. In het gezicht van Luik haalde hij Defilipis in, bleef wat in zijn wiel uitrusten en sprong dan onverhoeds weg. De Italiaan was zo uitgeput dat hij op Stan's uitval niet de minste reactie meer had.

En de pittige Sinjoor stormde nu, op de vleugelen van de aanmoediging gedreven, als overwinnaar van een « brandende » Waalse Pijl naar de aankomst.

Toen zei Ockers tot de omstaanders : « Dit is de schoonste dag van mijn leven! Want eindelijk heb ik eens een grote wegrit kunnen winnen, ik, die « de eeuwige tweede » wordt genoemd. Ik wilde die zege te allen prijze. Ik had die nodig, want ik wil weer naar de Ronde van Frankrijk en sommigen hadden al geopperd dat er dit jaar in de Belgische ploeg voor de « oude Stan » geen plaats meer zou zijn. Nu moet men mij die plaats weer geven, waar ik door mijn zege in de Waalse Pijl recht op heb. »

MARIO.

Stan Ockers in actie.

Hou je van de Dieren?

TE oordelen naar het aantal inzendingen valt onze dierenrubriek in de smaak van onze lezers. Vandaag publiceer ik een kort, maar ontroerend stukje van Erik Chrispeels, die een album van Jacobs of van Cuvelier mag kiezen. Ik verwacht zijn kaartje, en vele nieuwe inzendingen!

KUIFJE.

Het graf van mijn goudvis

IK heb goudvissen in een vijvertje, maar gisteren is er een van gestorven. Ik was er bedroefd om. Ik heb het visje uit het water gehaald en in een diepe put begraven. Bovenop heb ik twee planten gezet. Ik heb er ook een wit kruis bijgezet en daar ligt mijn visje nu onder een grote boom. Ik ga elke dag eens kijken en ik hoop dat er geen van mijn vissen meer zullen sterven.

ERIK CHRISPEELS.

JULLIE KRIJGEN HET WOORD

EEN eigen hoekje in huis en in de tuin, dat is nu eens iets waar ieder meisje en iedere jongen van houdt. De antwoorden stroomden binnen. De twee uitersten waren vertegenwoordigd. Zowel jongens die hun kamertje zodanig met wapens versieren dat het op een arsenaal gaat gelijken, als meisjes die er een poppenhuizeke van maken. En daar tussen in liggen de ontelbare varianten. Hier presenteer ik je de interessantste en plezantste inzendingen. Ben je deze keer niet bij de winnaars, beantwoord dan onze nieuwe vraag. Misschien heb je dan meer geluk. Ik verwacht vele verzen !
KUIFJE.

'k Zie zo geren mijn duivenkot...

MIJN eigen hoekje is mijn duivenkot. Daar heb ik reeds menig uurtje doorgebracht. Mijn duifjes komen uit mijn handen eten en zetten zich op mijn schouders. Als ik ze uit laat, vliegen ze fier in de lucht en strijken weer neer op het dak van het hok. Elke Zaterdagnamiddag kuis ik mijn duivenkot en dan komen de duifjes ook op mijn schouders zitten. Als ik ze moest verliezen, dan zou ik wenen, want 't zijn mijn trouwe vrienden. De Meulenaere wordt verzocht zijn volledige naam en adres te bezorgen. (Wint : Een projector Cinette).

Een laboratorium

BUITEN mijn slaapen studeerkamer waar ik mijn documentatie en boeken over mijn hobby bewaar, heb ik in de kelder nog een eigen hoekje ingericht. Alhoewel ik maar over primitief materieel beschik, kan ik er toch naar hartelust experimenteren met radio's, versterkers, pick-up's, meetinstrumenten, enz. Hier slijt ik al mijn vrije uren en voel ik me 't gelukkigst van al. Alleen een radioamateur zal begrijpen hoe gelukkig men is wanneer men na weken soms maanden inspanning, eindelijk de eerste klanken uit het toestel hoort. P. van Roe, Antwerpen. (Wint : Een Cinette-toestel).

Een kajuit

JA, ik heb een eigen kamertje. Het is niet groot, maar toch groot genoeg voor een schippersjongen, die al die ruimte niet gewend is. Ik heb een bed van 1 m. breed, het is een scheepsbed. Dan een ingemaakte kast, waar ik alle werken van Kuifje in berg en mijn albums van Suske en Wiske. Op de kast staat onze goddelijke Zaligmaker met O. L. Vrouw en een beeldje van mijn H. Patroon. Daarboven mijn geliefde vader, die ik nooit gekend heb, en mijn favorietenploeg, de Gantoise. In de schuif liggen mijn Kuifjespunten en de grote sportfiguren. Denkelijk kunt u zich nu een idee vormen van mijn kamertje. Het is niet groot, maar voor mij toch heel gezellig. Wat denkt u er van, Kuifje? Willy de Wilde, Brugge. (Wint : Een Bim-Bam-spel).

1 m²

IK heb in de hof mijn eigen hoekje dat 1 m2 groot is. Daarin plant ik bloemen, vetplantjes en ook aardbeien. Ik heb ook een kamertje waar ik mijn schoonste dingen bewaar. Yves Gevaert, Wemmel. (Wint : Een Bim-Bam-spel).

Een reisbureau

IK heb zoals de meeste jongens een eigen kamertje. Maar ik heb het ingericht en versierd, zoals de meeste jongens er misschien wel geen zullen hebben. Mijn hobby is nl. alles te verzamelen wat betrekking heeft op een reisbureau o. a. affiches, prospecti, afvaartlijsten, enz. Nu heb ik mijn hele kamer volgehangen met affiches vanaf de vloer tot de zolder. Zelfs het plafond zit volgepropt. Het is werkelijk een zeer aardig gezicht. Ik heb nog niemand ontmoet die het zo heeft als ik, en dat is juist het leuke. Ik heb 60 kartonnen kaarten hangen van lucht- en scheepvaartmaatschappijen. Van de prospecti heb ik er al meer dan 2500, dat is meer dan menig reisbureau ! Het is werkelijk, heel interessant en leerzaam. Je leert er goed talen en aardrijkskunde mee. H. van Loon, Arnhem. (Wint een Bim-Bam-spel).

Mijn kluis

IK heb een hoekje waar ik in de vacantie met mijn treinen kan spelen en tijdens de schooltijd kan blokken. Ik versier mijn kamer met uw afdrukplaatjes of met tekeningen van u die ik nagemaakt heb. In mijn kastje heb ik soms verborgen zaken liggen waarvan ze thuis niets weten. Mijn weekbladen van Kuifje en Kuifjesalbums liggen ook veilig weg, alsook mijn Kuifjespunten. Christiaan de Bruyne, Dendermonde. (Wint : een Bim-Bam-spel).

Als een prinses zo rijk !

IK bezit een keurig kamertje en daarin voel ik me als een prinses zo rijk. Zo een kamertje voor mij heel alleen, waarin ik benevens mijn eigen bibliotheek mijn eigen lief en leed verberg. Waarin ik zo heel alleen mijn eigen zin mag doen, waarin ik zing bij vreugde, of bid bij verdriet. Ben ik niet een van de gelukkigste meisje van de grote Kuifjesfamilie ? Huguette Wante, Gent. (Wint : Een mooi boek).

Een arsenaal

VERLEDEN jaar heb ik m'n eigen kamer gekregen op de mansarde. Ik ben er blij mee. Bij m'n tante in Merksem het ik twaalf bajonetten van tijdens de oorlog opgegraven. Ik heb ze allemaal tegen de muur gehangen. Het is een echte wapenzaal. Verder staat er nog een bibliotheekje met vijf en twintig boeken en een lessenaar. Ik kan er rustig werken want het is mijn eigen hoekje. (Bezorg ons spoedig je volledige naam en adres. Wint : Een mooi boek.)

Een salonetje

IK heb een eigen kamertje dat ik goed verzorg. Aan de muren hangen leuke plaatjes die ik nu en dan eens verander. Er hangen ook mooie schilderijtjes, die mijn papa zelf heeft geschilderd, en waar ik veel van houd. Ook hangt er een schap met al mijn Kuifje's. Ik verzamel ze om er later een schone album van te maken. Er is een boekenrekje waar ik mijn school- en leesboeken in zet. In de Zomer en in de Lente schijnt het zonnetje vrolijk binnen en wordt ik gewekt door het fluiten van een merel of het tsjilpen van een dwaze straatmus. Ook een eigen tuintje is prettig. Je kunt er in zaaien en spitten en als je je verveelt, kun je in je hofje je bloemen verzorgen. In de Lente komen er al veel mooie bloemen uit. Ik zie graag bloemen — Johanna Michiels, Borgerhout. (Wint : Een mooi boek.)

Een poppenhuisje

MIJN eigen hoekje is een poppenhuisje. Al ben ik ook tien jaar, ik ben nog steeds een moedertje voor mijn poppen. Mijn huisje staat op een verhoog met bloemen die ik zelf verzorg.

Bij mijn zusters zie ik hoe ze het huishouden doen, en ik boots hen na in mijn poppenhuis. Ik heb vier poppen, drie blanke en een Congoleesje. Marleentje Iserbijt, Kortrijk. (Wint een mooi boek.)

KUIFJE ondervraagt zijn vrienden

WIJ ZIJN EEN VOLK VAN DICHTERS

Maak een gedichtje van vier regels over Kuifje en zend je vers in vóór Woensdag 13 Mei a.s.

Voor 1.500 frs of 100 gulden prijzen !

BRIEVENBUS

CLAUDE BEKAERT van Oostende zond me een interessant verslag over de overstroming te Oostende. Hij verontschuldigde zich dat het wat laat kwam en wist me te vertellen dat hij veertien dagen heeft moeten schrobben om alle vuil weg te krijgen en dat er in zijn huis een soort witte beharing gegroeid was, voortkomend van de uitslag van het zout. Men heeft Oostende goed geholpen, schreef Claude, en vooral de scouts hebben zich verdienstelijk gemaakt.

WANNEER ik Kuifje niet tijdig gekregen heb, is het alsof er een gat in de week is, zo schreef me een trouwe lezer, René Speyer, die sinds enige tijd te Northwood in Engeland woont. Wanneer schrijf je me eens een briefje over het leven van de Engelse jongens, René ? Misschien wordt het wel in Kuifje opgenomen. Met mijn beste groeten.

KUIFJE vind ik een reuzefijn blad, verklaart Boudewijn Peters van Wassenaar (Holland). Ik heb een heel lieve hond, een teckel, die Flip heet. Doe je de groeten aan Bobbie van Flip en van mij ? Dat heb ik gedaan, Boudewijn,

Aan boord van de kraak, waarmee onze vrienden naar Amerika zeilen, is muiterij uitgebroken. De kapitein wordt zwaar gewond...

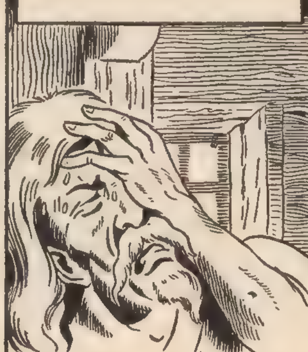

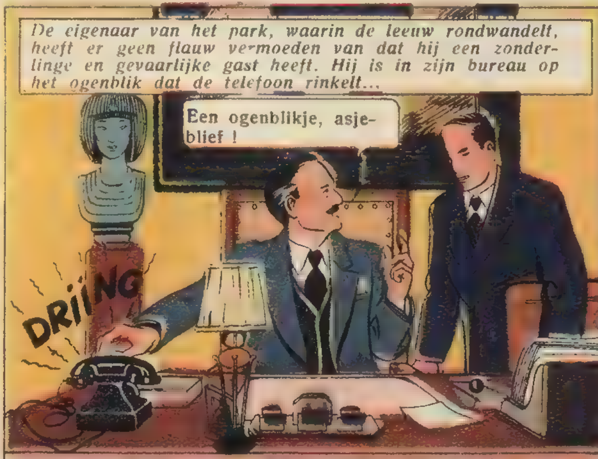
(Wordt voortgezet.)

POM EN TEDDY

Teksten en tekeningen van Frans Craenhals

Goliath, de leeuw van het Tokburgercirkus, is ontsnapt. Teddy kom hem gelukkig naar een park leiden en het hekken sluiten. De directeur van het cirkus telefoneert naar de eigenaar van het park...

(Wordt voortgezet.)

TEXA

ROMAN DOOR M. ARTIGUES
GEILLUSTREERD DOOR REF

Iedereen wou persoonlijk kennis maken met de helden van de geschiedenis. Texas Slim, Koen, tante Jeanne, Mickey en al de andere cowboys werden met vragen bestormd, ze moesten autografen geven en het scheelde geen haar of ze werden de klederen van het lijf gerukt, daar ieder lid van Redgie Peralta's gezelschap een persoonlijk aandenken wou hebben. En zij waren slechts de voorbode van hetgeen er volgen zou...

EEN RODEO OP DE OLD FELLOWS RANCH

ENKELE minuten nadat de politiekaravaan vertrokken was met de lijkkist van Tommy Henslow en met de zorgvuldig bewaakte gevangenen, kwamen andere « toeristenwagens » opdagen. Ze stopten voor de hoofdingang van de hoeve.

Net als de verschijning van de helicopter een onaangename herinnering had wakker geroepen, zo dachten de cowboys bij het zien van deze auto's ook dadelijk het ergste en wilden ze zich spontaan verdedigen. Ze waren hun ervaring met onschuldig uitziende toeristenwagens nog lang niet vergeten...

Heel spoedig echter zagen ze hun vergissing in. Het gold hier een zeer vriendelijke invasie : Redgie Peralta en zijn talrijke gasten. Van de tragische gebeurtenissen die zich op de Old Fellows Ranch hadden afgespeeld hadden zij, zonderling genoeg, niets gemerkt. Het gezelschap had zich onledig gehouden met thee, dans, en cocktailpartijtjes. Hadden ze, in plaats daarvan, uitstapjes in de omgeving gemaakt, dan zouden ze te midden van het gevecht terecht gekomen zijn of ze zouden er iets over vernomen hebben...

Tijdens een kort oponthoud voor een kleine hoeve, had men hen ingelicht en nu wilden ze het naadje van de kous weten.

TOERISTEN STROMEN TOE

INDERDAAD. Pers en radio hadden de gebeurtenissen op de Old Fellows Ranch wereldkundig gemaakt. Het was een monsterachtige reclame voor de streek en van wijd en zijd kwamen de toeristen (echte) toegestroomd. Het Bighorn's Hotel, waar een eerlijke directie het beleid in handen genomen had, werd bestormd. Het kon echter niet al de toeristen opvangen en zo zag men overal tenten uit de grond oprijzen. De bewoners van de Old Fellows Ranch zagen het ogenblik naderen waarop ze zouden verplicht zijn zich gewapenderhand te verdedigen tegen die stroom nieuwsgierigen...

Het was Redgie Peralta die Texas Slim voorstelde een grote Rodeo te organiseren. « Je hebt er nu het geknipte publiek voor » had hij er glimlachend aan toegevoegd. Maar de Ridder van de Prairie dacht aan de vermoorde Stroom, aan Tommy Henslow, Old Bear Terry en de andere slachtoffers van de oorlog tegen de bandieten, en wees het voorstel van de hand.

— Van feesten kan er nu geen sprake zijn, antwoordde hij.

— Hm... Je moet toch de gebouwen wederopbouwen, Texas Slim. Wanneer je de toeristen een inkomgeld vraagt voor je rodeo — en ze zullen graag betalen —, heb je beslist de som die daarvoor nodig is. Misschien kun je daardoor zelfs het lot van je veteranen verbeteren...

Dat was een doorslaggevend argument, te meer, daar de toestand van Old Bear Terry bevredigend was, er geen incident te vermelden viel in Lucky Fountain en het ook in de andere petroleuminstallaties rustig bleef... Texas Slim pleegde overleg met zijn boys en deze waren dadelijk voor het plan te vinden : volgende week zou de rodeo plaats hebben.

Naast de traditionele, typische cowboy-attracties zoals schietoefeningen en het spel met koord en zweep, het vangen van het wild met een lasso en het berijden van wilde en halfwilde paarden, zouden de cowboys een postkoets overvallen in Roodhuidenstijl.

PERALTA HIELP EEN HANDJE...

OM dit alles in elkaar te steken waren natuurlijk heel wat voorbereidingen nodig. Redgie Peralta bood dadelijk de hulp aan van al zijn gasten, die niet beter vroegen. Al de opgekomen toeristen deden dapper mee en zo heerste er op de hoeve een opgewonden en vrolijke stemming. Tussen de gasten van de Daffodils Ranch waren er schilders die voor het nodige decor zorgden, terwijl de vrouwen de kostuums knipten, naaiden en borduurden. Enkele cowboys zorgden voor een behoorlijk aantal losse patronen; die zouden ze groot nodig hebben voor de aanval op de postkoets. Om te schieten waren cowboys immers altijd te vinden al was het hier ook maar spel.

VOLGENDE WEEK : DE "GROTE CHEF" BLIJFT

S SLIM

Koen, Texas Slim en hun vrienden strijden tegen een machtige misdadigersbende, die de petroleuminstallaties saboteert. Old Bear Terry werd gered door dokter Evans. Men weet nog steeds niet wie de « Grote Chef » is en waar de gevaarlijke Ben Doerski bleef...

Tussen de vele bedrijvige gasten van Redgie Peralta merkte men vooral Sheldon Gisborne, de onhandige « jager » op, die de « stamped » had veroorzaakt. Hij wist werkelijk niet wat doen om zich verdienstelijk te maken en in de ogen van de boss genade te vinden. Gisborne had hem nogmaals zijn verontschuldigingen aangeboden. Texas Slim had deze echter met een « dat herinner ik me al niet meer » afgewimpeld. Sedert die dag fladderde de onhandige Gisborne van het schildersatelier naar de stallen, van de schuur naar de wapenzaal.

De grote dag naderde en alles liet voorzien dat het een enorm succes zou worden. Het officiële inkomgeld was nog niet vastgesteld, maar iedereen was er van overtuigd, dat al de toeristen zeer vrijgevig zouden zijn.

Koen zou een nummer ten beste geven. Hij zou een halfwild paard bestijgen en dit, ondanks z'n steigeren en wilde sprongen, als een gedwee lam over de renbaan leiden... Texas Slim had dit paard echter zelf uitgekozen. Het was acajou, wit en zwart gevlekt van middelmatige gestalte en heette Butterfly. Oude, beproefde cowboys hadden het dier reeds driemaal onder handen genomen en het had niets meer van de wilde schuwheid van de viervoeters, welke Texas Slim en zijn cowboys voor de gelegenheid zouden bestijgen. Niettemin zou Koen het lastig genoeg hebben.

Stroom Arrowhead was op dit feest aanwezig, niet alleen in de harten van de Ranchbewoners, maar ook omdat Butterfly zijn zadel droeg, het zadel dat hij stervend aan Koen overgelaten had en dat door deze eerst verloren, daarna in zulke bewogen omstandigheden teruggevonden was. Met dit zadel op de rug van Butterfly moest hij wel winnen...

Nog een andere old-timer was aanwezig : Old Bear Terry. Met stralend gezicht lag hij op een draagberrie. Constance Burgess en tante Jeanne zaten naast hem. Met deze laatste kibbelde hij voortdurend, doch al wie het hoorde wist dadelijk dat het slechts spel was en die twee met elkaar heel goed konden opschieten.

KOEN MOET HET BEKOPEN !

EINDELIJK was het zo ver. Het begin van het feest was een succes en een talrijk publiek verdrong zich rond de arena, welke in het dal aangelegd was. Op de eretribune zaten Redgie Peralta en zijn gasten. Alles verliep opperbest en het publiek juichte geestdriftig. Dan was het de beurt aan Koen...

Een staljongen leidde Butterfly in de arena. Het dier leek zenuwachtig, het stampvoette en steigerde...

— Net zoals het zijn moet, niet te weinig, niet te veel, merkten de kenners op.

Koen zou het wel hard hebben, doch gevaarlijk kon het niet worden... Toen Koen in het zadel zat en de cowboy de teugel los liet zag het er heel anders uit... Texas Slim had het al dadelijk in de gaten. Hij zag de oren van Butterfly trillen, naar achter slaan en in de ogen een rood licht blinken... een gloed van razernij... Plotseling hoorde men een schrille, rauwe kreet... Het geleek meer op het geloei van een stier dan op gehinnik; het was de kreet die Blackie Tim uitgestoten had toen hij de « stamped » veroorzaakte...

Koen zat niet meer op een paard, doch op een monster dat een fantastische « bucking » maakte en schuimbekte. Misschien zou alleen Texas Slim in staat geweest zijn zich op de rug van dat beest te houden... Hoe zou Koen het beter kunnen dan de beste specialisten ? De reactie van Butterfly was bovendien zo onverwacht en vlug geweest, dat niemand, zelfs Texas Slim niet, ze had kunnen voorzien.

Iedereen schreeuwde van verbazing en schrik : Koen was hoog in de lucht geslingerd en op de grond neergesmakt...

Hij stond niet op. Hij lag roerloos...

Dood ?

Het zou niet de eerste maal zijn, dat een uitstekend ruiter zo'n val met de dood moest bekomen...

(Wordt voortgezet.)

ONVINDBAAR !

DE KUIFJE'S BONS

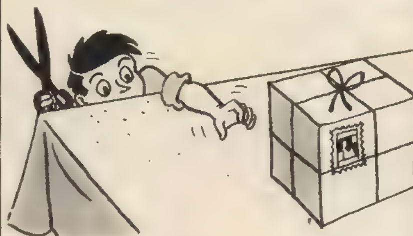
ONZE ALBUMS

- **Is verkrijgbaar :**
  1. « REINAERT DE VOS ». Geïllustreerd met 196 prentjes, verdeeld in 5 reeksen van 40 prentjes.
- **Komt eerstdaags van de pers :**
  2. « VLIEGTUIGEN » (types van de oorlog 1939-1945). Dit is het eerste album uit de reeks « ZIEN EN WETEN ». Het bevat de verklarende tekst (technische en historische bijzonderheden) van zestig chromo's of 10 reeksen van 6 chromo's.
  3. « DE SPROOKJES VAN PERRAULT ». In dit album werden de acht best gekende sprookjes van Perrault samengebundeld : « De Gelaarsde Kater », « Roodkapje », enz., en het wordt met 200 prentjes geïllustreerd.

★

ONZE GESCHENKEN

	Punten
1. Afdrukplaatjes KUIFJE : Reeks 1 : **De Scepter van Ottokar.** Reeks 2 : **Het Zwarte Goud.** Reeks 3 : **Mannen op de Maan.** Reeks 4 : **Kwik en Flupke.** Reeks 5 : **De Blauwe Lotus.** Reeks 6 : **Kuifje in Congo.** **Per reeks**	50
2. Prentjes van « REINAERT DE VOS », vijf reeksen van veertig prentjes. **Per reeks**	60
3. Prentkaarten KUIFJE. **Per reeks van vijf**	70
4. Prentjes « DE SPROOKJES VAN PERRAULT », vier reeksen van 50 prentjes, die acht mooie sprookjes van Perrault illustreren. **Per reeks**	75
5. Briefpapier KUIFJE, vijf verschillende versieringen. **Per omslag**	80
6. KUIFJE's wimpel, aan weerszijden bedrukt, drie kleuren	100

7. Chromo's KUIFJE, van de reeks « ZIEN EN WETEN », zes prachtige chromo's, groot formaat : **Vliegtuigen** (reeksen 1 en 2) **Vliegtuigen** (types van de oorlog 1939-45, reeksen 31 en 32). **Luchtschepen** (reeksen 1 en 2). **Spoorwegen** (reeks 1). **Marine** (reeks 1). **Automobiel** (reeks 1). **Per reeks**	125
8. Het kaartspel van de KUIFJE's bons	150
9. PORTEMONNAIE, sluit met drukknop, in cuiroléine, passend bij de portefeuille	175
10. Portefeuille KUIFJE (twee delen)	200
11. Bloc-notes KUIFJE, passend bij de portefeuille	250
12. Blokje ter vervanging	50
13. Portefeuille KUIFJE (drie delen)	300
14. Puzzle KUIFJE, in hout, standaard formaat, nieuw model ...	400
15. Puzzle KUIFJE, in hout, groot formaat, nieuw model	500
16. Blokjesspel KUIFJE, nieuwe tekeningen	500
17. Speciaal abonnement op het jeugdblad « KUIFJE » (tien nummers)	500

★

In dit nummer staat een KUIFJE's BON, voeg hem bij je collectie !

Stromend Water voor Moynalty!

VERHAAL VAN P. APNANINE **ILLUSTRATIE VAN J. LAUDY**

MOYNALTY is een fris dorpje tussen twee groene heuvels van Ierland gelegen. Voor al de stervelingen van dit dorp, vervult de postbode de rol van boodschapper van de goden; hij is de bron van alle nieuws... De eerste mens, die de postbode die morgen ontmoette, was de oude, dove mevrouw Kildenny.

— Mevrouw, weldra krijgen we stromend water in Moynalty !

De brave man was zelf zo van streek door dit heuglijk nieuws, dat hij de spreekwoordelijke doofheid van weduwe Kildenny totaal vergeten was. Toen dit hem weer te binnen schoot, was het te laat... Mevrouw Kildenny bestormde hem met vragen. Er bleef de arme man niets anders over dan haar met handen en voeten uit te leggen, hoe en wanneer en waarom Moynalty stromend water zou krijgen... Iedereen had natuurlijk de zonderlinge doening van de postbode bemerkt, en het duurde niet lang of alle inwoners van het groene dorpje verdrongen zich rond de bode...

Sedert twintig jaar hadden die brave Ieren ieder jaar een shilling betaald voor het aanleggen van een waterleiding. Sedert twintig jaar werd er zorgvuldig boek gehouden van die spaarduiten, en het totaal kon men steeds lezen op een groot, wit papier, dat aan het uithangbord van de gendarmerie bevestigd was. Sedert twintig jaar, zei de thans honderdjarige mevrouw Shelty, dat ze niet wou sterven alvorens ze de watertoren van uit haar venster had gezien... De wens van heel het kleine dorp zou nu in vervulling gaan...

Er heerste een opgewonden, blije stemming in Moynalty, en ze bereikte haar hoogtepunt toen er een grote, zwarte limousine voor de gendarmerie stopte. Een jonge man met zwaar hoornen bril en een aktentas onder de arm, waarvan de kleur prachtig harmonieerde met die van z'n wagen, stapte uit en ging resoluut het gebouw binnen. Die jonge man was ingenieur en hij kwam met de notabelen van het dorp over de bewuste waterleiding praten. Na twee uren kwam hij weer buiten met een armvol albums en kaarten van de streek... De gewichtige documenten werden netjes opgestapeld op de achterste bank van de auto, de jonge man beloofde twee weken later terug te komen, zette z'n voet op het gaspedaal en vertrok...

Ja, er was werk voor Mr. O'Conner, zo heette de jonge ingenieur, want de ogen van de notabelen van Moynalty waren op hem gevallen om het grootse plan tot een goed einde te brengen. Hij zou er dus maar dadelijk mee beginnen.

Op ongeveer driehonderd meter van het dorp zag hij een kleine, met bomen beplante heuvel.

— Hm... een fairy-ring (1), murmelde de ingenieur. Een uiterst geschikte plaats !

★

De inwoners van Moynalty waren vreselijk begaan met de zaak. Men hoorde over niets anders meer praten, en de honderdjarige was zo zenuwachtig dat men voor haar leven vreesde. De doofheid van weduwe Kildenny was als bij toverslag verdwenen en ze babbelde nu nog meer dan vroeger !

En zie, twee weken later, om elf uur in de voormiddag, reed de zwarte limousine opnieuw het dorpje in. De jonge man stapte met zijn zware aktentas naar de gendarmerie, en de menigte wachtte zwijgend en met kloppend hart voor het gebouw.

Een uur ging voorbij... twee uren... drie uren... Nog verscheen er niemand, de inwoners van Moynalty hielden hun adem in van spanning. Eindelijk ging de deur open en de eerbiedwaardige gestalte van rechter Donyal verscheen op de drempel. Achter hem stond de jonge man die iets in zijn tas schoof.

— Kinderen, zei de rechter ernstig, zoals jullie weten aanvaardde Mr. O'Conner de plannen te tekenen voor onze waterleiding. Het voornaamste punt van de installatie is de watertoren. Opdat iedereen van de voordelen van een waterleiding zou kunnen genieten, moet de toren gebouwd worden op een hoogte, in de onmiddellijke nabijheid van het dorp gelegen. Mr. O'Conner is van oordeel dat alléén Redhill, onze fairy-ring, hiervoor geschikt is.

De bewoners van Moynalty stonden sprakeloos. Waar moesten de beschermfeeën van het dorpje heen ? Indien men hun fairy-ring deed verdwijnen, zou hun wraak verschrikkelijk zijn. Heel zeker zouden ze alles in het werk stellen om te beletten dat het water ooit Moynalty bereikte !

— Kinderen, vervolgde de rechter, er is een andere plaats waar men een watertoren zou kunnen bouwen, maar dat zou het dubbel kosten van de som waarover we beschikken. Jullie moeten beslissen : Ofwel de bomen van Redhill laten neerhalen, ofwel nog twintig jaar wachten...

Het was zo stil in Moynalty, dat men een speld kon horen vallen.

— De personen die wensen nog twintig jaar te wachten, steken de hand op.

Niemand bewoog. Iedereen was als het ware verlamd. Een minuut ging aldus voorbij, dan zag men een bruine hand in de hoogte gaan... nog een... en nog een...

De rechter telde : 5, 6, 7... 42... 108... 293... 512... 674...

De inwoners van Moynalty wensten eensgezind hun fairy-ring te behouden.

Toen de jonge ingenieur met zijn zware aktentas in zijn zwarte limousine verdwenen was, hoorde men mevrouw Shelty zuchten : « Wel, dan wacht ik ook nog twintig jaar ! »

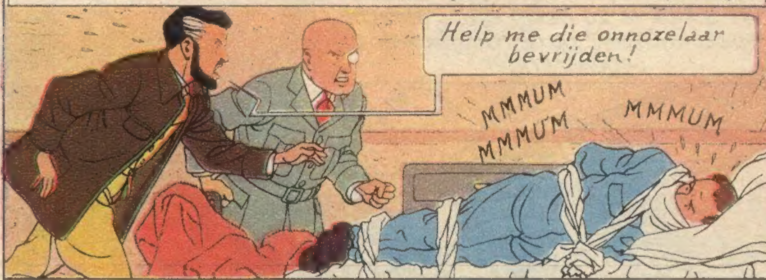
(1) Een kleine heuvel met enkele bomen in een kring geplant. Plaats waar, volgens bijgelovige mensen, de goede feeën dansen.

HET SEIN STAAT OP ROOD

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN J. MARTIN

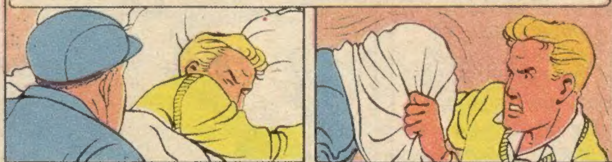
Lefranc en Jan zijn de gevangenen van een machtige misdadigersbende. De Zwarte Toren dient als basis van de bandieten. Lefranc is ontsnapt.

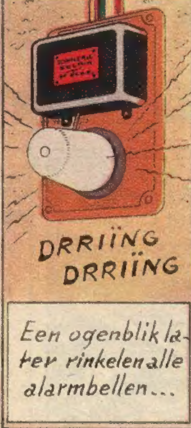

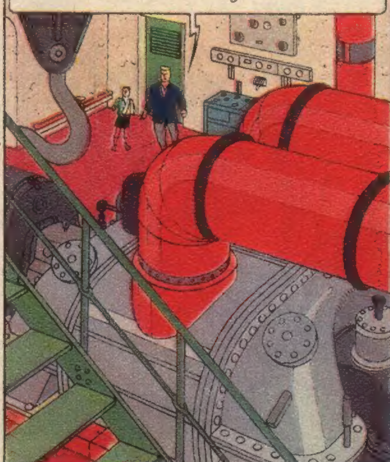

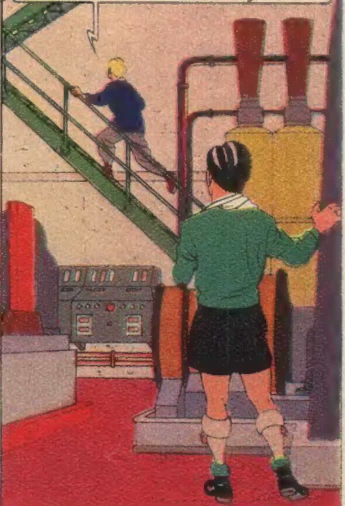

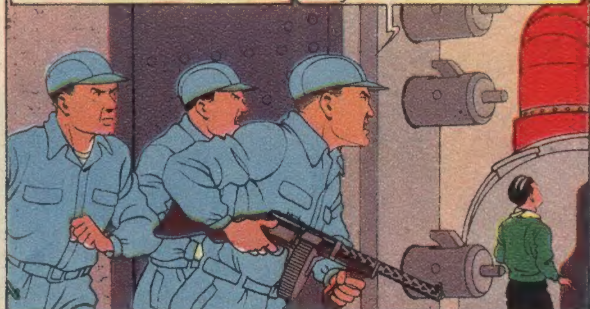

(Wordt voortgez

De Kerels van Vlaanderen

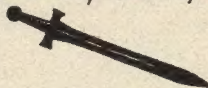
TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

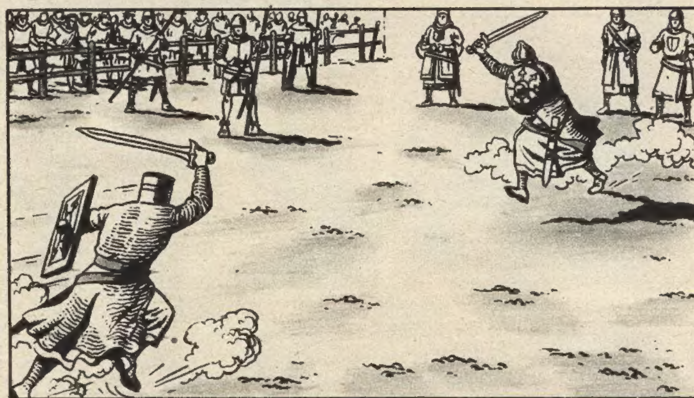

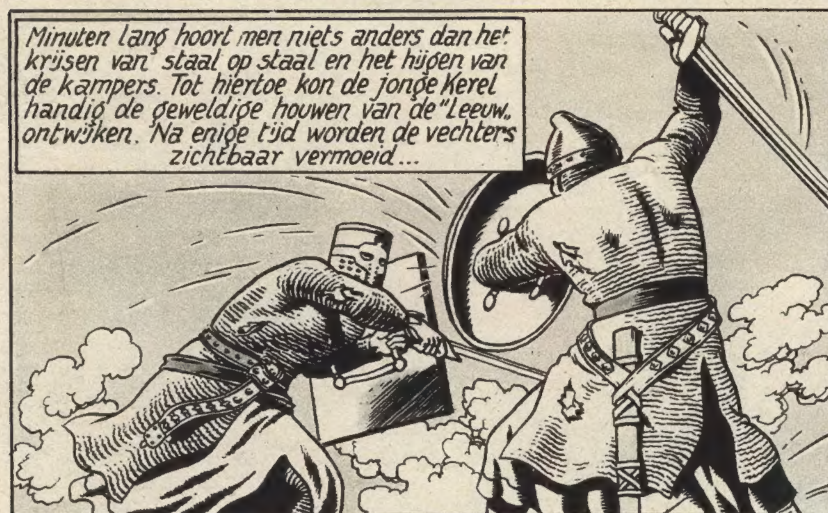

...En de strijders elkaar te voet en met het zwaard moeten bevechten... De kampers stellen zich op in het midden van het "krijt„. Bij het eerste sein stormen zij met opgeheven zwaard op elkaar af...

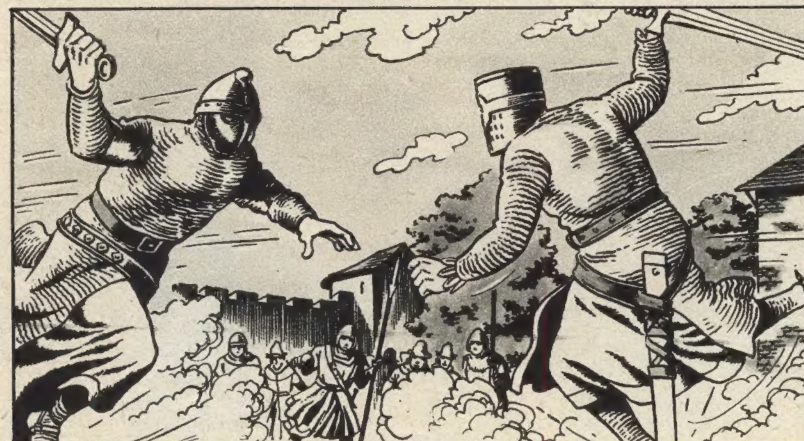

(Wordt voortgezet.)

NEEM JE FOTOTOESTEL
EN TREK NAAR BUITEN !

HET LANDSCHAP

MAAK je geen illusies over het fotograferen van landschappen wanneer je slechts over een gewoon apparaat beschikt. Het is natuurlijk mogelijk, maar veel details krijg je nooit. Als je je eigen kiekje vergelijkt met de prentkaarten die men van hetzelfde landschap verkoopt, ben je wellicht erg teleurgesteld over je werk...

Tracht daarom steeds kleine, werkelijk schilderachtige hoekjes uit te kiezen, die door het groot publiek achteloos worden voorbijgegaan.

HIER EEN PAAR WENKEN...

- Hou je fototoestel horizontaal ! Hef het niet op, of laat het niet zakken om er een onderwerp in te zien, dat normaal niet in het veld van je zoeker ligt.
- Zet geen massief onderwerp precies in het midden van je foto en ook niet op de vertikale of horizontale as die door het centrum gaat.

- Zoek steeds een « vluchtlijn » die, van de massa's van het voorplan uit, je oog naar het geheel van het beeld, en tot op de eerste horizon leidt, dit kan een rechte weg, een rivier, een rij bomen of een omheining zijn.
- Het « voorplan » van je foto is heel belangrijk, en wordt, over het algemeen, erg verwaarloosd. Het is nochtans gemakkelijk te vinden. Kijk maar eens naar de boomtak, die je hoofd bijna raakt... Ga enkele meters achteruit en deze boomtak zal het bovenste deel van je foto uitmaken. Het voorplan kan ook gemaakt worden door de stijl van een hekken, een half uitgerukte paal, enz. De vrienden, die met je op wandel zijn, kunnen eveneens het voorplan vormen, de aanwezigheid van de « mens » in het landschap, maakt dit laatste steeds levendiger en laten je toe de foto smaakvoller, harmonischer te componeren.

Het wit kleedje van je zus zal altijd mooi uitkomen op een foto. Je kameraden die in de beek plassen zijn een ideaal onderwerp of een oude molen te midden hoge populieren. Wanneer je een groep mensen in een landschap wil fotograferen, zet ze dan zodanig bij elkaar, dat ze er ook werkelijk opstaan en er geen benen, schouders, of... hoofden gewoonweg afvallen !

Het belangrijkste om een mooie foto van een landschap te verwezenlijken, is wel : Eerst goed kijken en kiezen, pas daarna fotograferen !

(Wordt voortgezet.)

Schud het uit je mouw !

WIL je een weddenschap winnen dat reeds bij voorbaat verloren schijnt ? Wed er om dat je een verbrande lucifer kunt in de lengte in twee snijden. Het is niet moeilijk, en het is me reeds honderd maal gelukt. Bevochtig je handpalm met je tong en juist daar waar je handpalm dik is, b.v. onder de duim. Daar leg je nu de verbrande lucifer, druk de ene handpalm tegen de andere en trek ze dan vlug weer uiteen. Je zult zien dat de lucifer in twee delen gespleten is en... je wint je weddenschap !

★

TIJDENS een van m'n reizen in Texas, kwamen twee cowboy's me hun nood klagen. Hun oom, een goudzoeker, was overleden en zijn ontmetelijk fortuin zou toekomen aan één van zijn neven, en wel aan diegene wiens paard het laatst in Dallas zou toekomen. Sedert de vroege morgen stonden beide neven met hun volbloed aan de vertreklijn, doch daar ze beiden laatst wilden toekomen, kon geen van de twee tot de eerste stap overgaan... Ze vroegen me om raad. Ik fluisterde hen iets in het oor, en zie... daar sprongen ze in het zadel en galoppeerden weg.

Wat fluisterde ik hen toe ? Denk na vooraleer de oplossing te lezen...

Het antwoord : Verwissel jullie paarden ! (upside down)

★

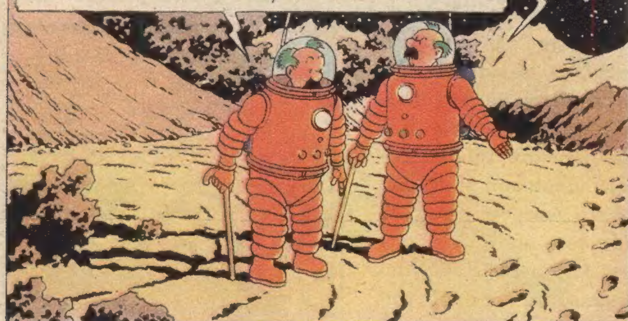
Ik heb nog meer streken in m'n mouw, maar ik ben er van overtuigd, dat jullie ook van die trucjes uit jullie mouw kunnen schudden, en daarom nodig ik jullie uit, me jullie allerbeste trucjes te sturen. Vergeet niet op de omslag te vermelden : « Voor Professor RICARDO. » De beste inzendingen zullen gepubliceerd worden.

KUIFJE (weekblad) — *Redactie, Publiciteit* : Lombardstraat, 24, Brussel — P.Ch.R. : 1909.16 — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc — Gedrukt in helio door : De Drukk. C. Van Cortenbergh, Brussel — KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 199.334. Abon. : fl. 4 per kwartaal.

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

MANNEN OP DE MAAN...

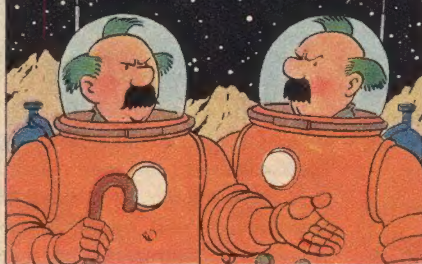
De maanraket, met Kuifje en zijn vrienden aan boord, landde veilig op de aardsatelliet. De detectives gingen op verkenning en ontdekten sporen...

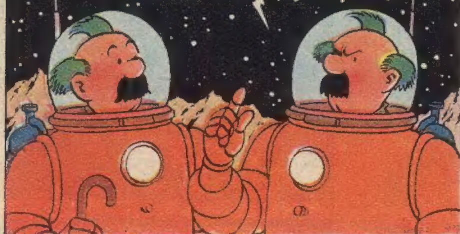

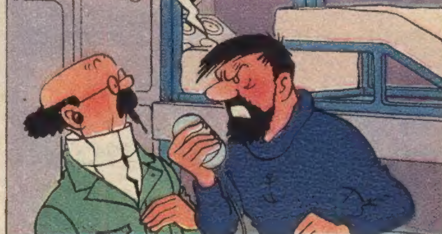

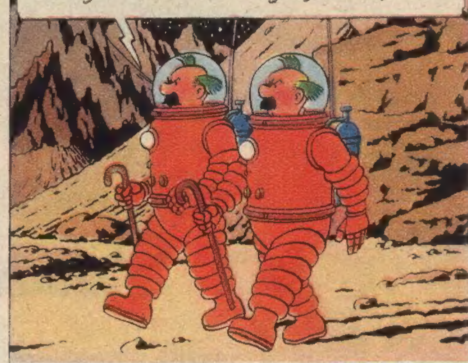

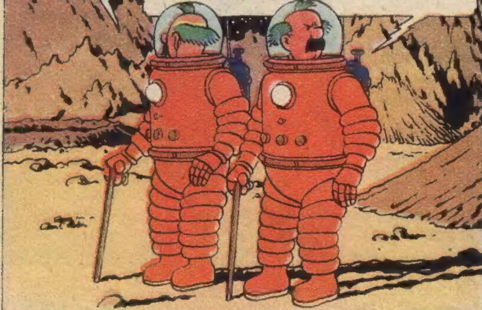

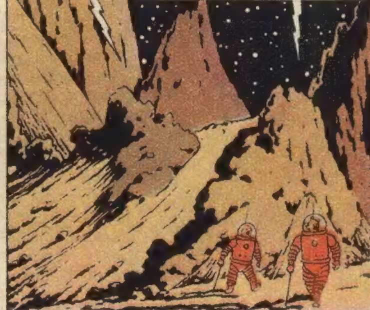

(1) Zie: HET ZWARTE GOUD

(Wordt voortgezet.)